

Kommunizmus újracsomagolva

2020 április 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nemcsak járványveszély van, hanem kommunistaveszély is.

Elsőre nem tűnik összemérhetőnek a két fenyegetés, pedig hasonló méretűek és veszélyességűek. A koronavírus-járvány egyszer elmúlik, míg a kommunisták utána is velünk maradnak. Az új terepeik mindig is a válságok sújtotta társadalmak voltak, a járványt követő gazdasági válság idején pedig mindent meg fognak tenni azért, hogy destabilizálják Magyarországot és persze Európa mindegyik nem liberális országát.

A kommunisták annyit újítottak a harmincas évek „siker” forradalmi harcai után, hogy most nem a szocializmus szükségességéről papolnak, hanem a végtelenül kiterjesztett liberális emberi jogok érvényesülését kérik számon a járvánnyal küzdő kormányokon. Harcuk mostani célja az ultraliberális jogállam kiépítésének meggyorsítása, amely az emberi jogok további bővítésével kezel minden válságot, mind a valódiakat, mint a koronavírus-járvány, mind a liberálisok által kitaláltakat, mint amilyen a nők brutális elnyomása vagy a holnap bekövetkező klímakatasztrófa. A kommunisták arra számítanak, hogy a válságkezelésbe belebukó liberálisok helyére beülhetnek a hatalomba, és a már kiépített, a szólásszabadságot brutálisan korlátozó liberális rendszert könnyedén felhasználhatják nemcsak az általuk elképzelt végletes jogegyenlőség, hanem a gazdasági és politikai egyenlőség erőszakos létrehozására is.

A magyarországi szólásszabadságnak hála ilyesmikről és bármilyen, a hatalom erőszakos megszerzéséről szóló fantáziájukról szabadon beszélgethetnek az online szubkultúrájukban, amely sajnos jócskán népszerű a fiatalok és az egyetemisták körében. A magyarországi kommunisták (mert magyar hazafiaknak nevezni őket mégse lehet ugyebár) lehetőségként tekintenek a koronavírus-járványra és az azt követő gazdasági nehézségekre, úgy gondolják, nem követhetik el azt a hibát, amelyet elődök 2008 után elkövettek. Akkor ugyanis elmaradt a globális kapitalizmus megdöntése, pedig akkor nem külső esemény, hanem a kapitalizmus belső tényezői okozták a válságot.

A Mércé nevű kommunista online újság szerzője, Szilágyi Botond nemrég az azt fejtegette, hogy a korlátozó intézkedések, amelyek a magánéletben korlátozzák az emberek érintkezését, de lehetővé teszik azt valamelyest a termelés és az ellátás (az új szóhasználatában „fogyasztás”) fenntartása érdekében, kapitalista ármányok csupán. Szerzőnk egyetértőleg idézi egy bűn- és eszmetársának gondolatait: „A politikai erőnek fenn kell tartaniuk a gazdasági működést, egyrészt azért, mert egy krach valószínűleg politikai hatalmuk elvesztésével járna, másrészt azért, mert a társadalom (és a politikai szereplők) olyannyira függnek a gazdaságtól, hogyha ez megáll, maga a társadalom szétesik. Nem objektív szükséglet tehát a business as usual fenntartása, hanem társadalmi szükséglet.”

Vegyük nagyon komolyan ezt a szöveget, mert világosan látszik, hogy kikkel van dolgunk! A kommunisták természetesen nem beszámíthatóak, de ennek az új generációnak a kíméletlensége egészen megdöbbentő. A gazdaság működőképessége szerintük nem objektív létszükséglet, hanem társadalmi szükséglet csupán, így – nyilván az emberek szabadsága érdekében – az állam inkább a szabadság kikényszerítésére használja a hatalmát és ne a gazdaság működésének megőrzését kényszerítse ki. Szerzőnk teljesen nyíltan kimondja, hogy a szabadság fontosabb, mint a túlélés. Mindez persze társul a koronavírus-járvány bagatellizálásával és relativizálásával, hiszen a fiatal szerző nem a veszélyeztetett korcsoport tagja, illetve azzal a megállapítással, hogy a járványra adott reakció csak a kormányok eszköze hatalmuk megtartására.

Mindezt persze olyan ideológiai maszlag felhalmozása közben állapítja meg, amely az ötvenes évek kommunista szakzsargonjának szellemi színvonalát tükrözi. Az ötvenes évek kommunista értelmiségéről kinőtt liberális egyetemi elit ezen a színvonalon volt képes az unokáit és a dédunokáit kiképezni kommunistának. És amikor már azt hisszük, hogy kellően elképedtünk, szerzőnk nemes egyszerűséggel Mao Ce-tungra és az elveire hivatkozik, aki nyilván a mai Kínában nem ismerné fel az új csodálatos szocializmusát.

Majd Slavoj Žižek szlovén filozófusra hivatkozik, aki szerint megoldást csak valamiféle kommunizmustól várhatunk, ami alatt csupán annyit ért, hogy „nem piaci és nemzeti érdekeket kell figyelembe vennünk, hanem a nemzetközi szolidaritás alapján állva kell kezelnünk a helyzetet: árakra és határookra tekintet nélkül kell az emberiség számára elérhető erőforrásokat mozgósítani és elosztani úgy, hogy az aktuális szükségleteket kielégíthessük”.

Azt persze homály fedi, hogy ezekről a prioritásokról ki dönt, kik és hogyan veszik el azokat a forrásokat, akik jogszerűen rendelkeznek azokkal. Képzeld el, hogy az Európai Bizottság lélegeztetőgépeket csoportosít át mondjuk Lombardiába Budapestre, mert ott nagyobb szükség van rájuk, különben is, Magyarországon több lélegeztetőgép van lakosságárányosan, mint Olaszországban. Egy DK–Momentum-kormány természetesen simán belemerenne ilyesmibe, de sem egy felelős magyar, sem egyetlen felelős más nemzeti kormány nem merészelne

ilyesmit megtenni, miközben a saját állampolgárainak az életér?l van szó.

A kommunisták f? célpontja természetesen a „nemzeti burzsoázia” lesz, abban a szokásos kommunista felfogásban, hogy a kis- és középtulajdonosoktól is elvesznek mindent. Az újítás az, hogy a globalizmusért, az egységes világkormányzásért (és a klímakatasztrófa ellen) vívott harc jegyében a multinacionális vállalatok jogait és vagyonát majd meghagyják, mert azok ugyebár globális szinten, a világliberalizmussal együttm?ködve küzdenek az egyenl?ségért, a szabadságért és a testvériségért.

A kommunisták az Európai Uniót is ilyen szervezetnek gondolják, a liberálisok nagy európai közösségének, amely már el?képe egy világforradalomnak, egy világkormányynak. Ehhez képest az EU bénultsága azt mutatja, hogy a nemzeti kormányok együttm?ködése nélkül, igazi vész helyzetben Európában nagyon gyenge az unió hatalma. Minden kormány azonnal nemzeti megoldásban gondolkozott a járvány felbukkanásakor. Abból az egyszer? okból, hogy legitim módon és a szükséges gyorsasággal csak a saját területi joghatósága alatt képes mobilizálni az er?forrásokat. Az emberek csak értelmezhet? határokon belül akarnak szolidárisak lenni. És minden kormány tudja, hogy a fejével felel a hatékony cselekvésért, széls?séges esetben akár ténylegesen az életével. Ennyit az Európai Birodalomról, a nagy liberális és egyébként most már kommunista álomról is.

Az Európai Unió, ahogyan a migránsválság idején cs?döt mondott, úgy vált szintén azonnal láthatatlanná a koronavírus-járvány elején, megmutatva a nemzetek feletti hatalmi formák teljesen virtuális voltát.

Botond Bálint

A szerz? szociológus

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

